

Meer tussen hemel en aarde (4)

OPMERKELIJKE VERSCHIJNSELEN

Deze columns gaan over aandachtig leven, over opmerkzaamheid. In mijn beleving heeft dat alles met geloof te maken. Geloof is verbondenheid met God als grond en dragende kracht van alles wat is – dus ook van alles om mij heen. Soms zie je dingen gebeuren waar we niet direct raad mee weten, zoals wat ik hieronder ga vertellen. Geloof is dan een manier om er met liefde, zonder angst en oordeel naar te kijken. Het is ook een manier om te aanvaarden dat ik voor sommige dingen geen sluitende verklaring heb – al zal ik wel altijd heel nieuwsgierig blijven naar 'hoe het zit'.

Een paar jaar geleden was ik in de flat van een echtpaar om een uitvaart te bespreken. Daags tevoren was de man gestorven, en zijn vrouw wees me op de hangklok in de huiskamer die was blijven stilstaan, exact op het moment van zijn overlijden. De gewichten hingen nog hoog genoeg, de klok was altijd gewoon doorgelopen, niemand had eraan gezeten. Een van de volwassen kinderen vond het een beetje *creepy*, maar eigenlijk had het ook wel iets moois: toen het hart van de heer des huizes ophield met slaan, stopte ook de klok.

Van dit soort verhalen maak ik sinds enige tijd notities, en het valt me op hoe lang de lijst is, alleen al van de afgelopen vijf jaar. Een deurbel die jarenlang hetzelfde elektronische deuntje speelde, ging op de dag dat de heer des huizes overleed op een heel ander wijsje over – en niemand in huis behalve de overledene wist hoe of waar je dat moest instellen. Een gestorvene wordt 's avonds in de huiskamer opgebaard, de familie dooft de lichten en gaat naar bed, en de volgende morgen is in die kamer niet zomaar een lampje aan, maar alle lichten die er zijn. Zulke dingen.

Van een afstand lijken het spookverhalen, goed voor een avondje griezelen in prettig gezelschap. Van dichtbij vind ik zulke gebeurtenissen vaak heel passend en ook troostend. Ze zeggen me, zonder dat ik precies weet hoe of wat, dat onze energie heel nauw verweven is met die van de dingen om ons heen. Dat iemand die sterft niet een geïsoleerd individu is dat ophoudt te bestaan – dat er een energetische verbondenheid van alles met alles is die ik onmogelijk kan beschrijven of berekenen. Het maakt me dankbaar voor het wonder van het bestaan.

In ons kerkelijk wereldbeeld is net zo weinig plek ingeruimd voor het opmerken van zulke verschijnselen als in het wetenschappelijk wereldbeeld. Maar daarmee houden de ervaringen zelf niet op: ik kom veel mensen tegen die ervan kunnen meepraten. Dat doen ze meestal niet hardop omdat je al gauw belachelijk wordt gemaakt, of van medegelovigen te horen krijgt dat het gevaarlijk terrein is. Cynisme en angst, dat zijn geen voedingsbodems voor een gelukkig leven. Liefdevolle, aandachtige opmerkzaamheid, die bijzondere ervaringen niet aandikt maar ook niet ontkent – dat is in mijn beleving 'leven met God'.

24 september 2017 – Piet van Veldhuizen

P.S. Het artikel in *VolZin* waarvan bijgaande foto is genomen, is [via deze link](#) te vinden.

[Terug naar Columns](#)

[Verder naar DeArkOnline](#)

[Terug naar Wordenmetzielenzin](#)